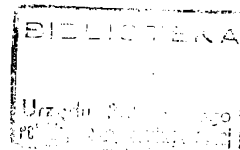

URZĄD PATENTOWY

G10d 3/04

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 17945.

Kl. 51 c 7.

Otton Zutter
(Łódź, Polska)
i Aleksy Herzog
(Łódź, Polska).

Tłumik do muzycznych instrumentów strunowych.

Zgłoszono 19 stycznia 1932 r.

Udzielono 14 lutego 1933 r.

Stosowane dotychczas w instrumentach strunowych tłumiki, nasadzane w celu tłumienia dźwięków na podstawkę strun, mają tę wadę, że w celu tłumienia należy je nasadzać na podstawkę i odwrotnie, zdejmować z niej, kiedy dźwięki nie powinny być tłumione.

Stosowanie zatem takiego tłumika wymaga chowania go do kieszeni lub kładzenia na pulpicie. Tłumik według wynalazku usuwa tę niedogodność, gdyż raz nałożony na instrument nie wymaga jego zdejmowania, a pomimo to można na życzenie dźwięki tłumić lub też ich nie tłumić.

Przykład wykonania tłumika według

wynalazku przedstawiony jest na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia widok perspektywiczny tłumika, fig. 2 — widok z boku tłumika, nałożonego na struny instrumentu, napięte na podstawce do strun, a fig. 3 — widok z góry odpowiadający fig. 2.

Tłumik jest wykonany z odpowiedniego sprężystego materiału, jak np. z blachy metalowej, kauczuku, galalitu lub innej masy sztucznej w postaci płytki 1 z przedłużeniem 2 odpowiednio wygiętem tak, aby część jego końcowa 3, zaopatrzona w zagięte krawędzie 4, była możliwie równoległa do strun 6 instrumentu, napiętych na podstawce 7, podczas gdy płytka 1

tłumika winna być płaszczyzną swą ustawioną równolegle do płaszczyzny podstawki 7: Tłumik zawieszany na strunach instrumentu w ten sposób, że struna 6 zakłada się pod jego krawędzie 4. Ponieważ odległość między krawędziami 4 jest nieco mniejsza od odległości między strunami 6, przeto tłumik jest silnie utrzymywany siłą prężności przez nieco do siebie zbliżone struny, a przytem może być swobodnie przesuwany wzdłuż tych strun. W położeniu przedstawionem na rysunku tłumik nie działa tłumiąco. Działalność jego tłumiąca rozpoczyna się dopiero z chwilą przysunięcia go do podstawki 7 i zetknięcia się płaszczyzny płytki 1 tłumika z płaszczyzną podstawki. Do przesuwania tłumika służy jego występ 5. W zasadzie więc tłumik według wynalazku składa się z części służącej do tłumienia dźwięków (płytki 1) oraz z części utrzymującej ją na strunach tak, aby całość po tych strunach mogła być przesuwana.

Z powyższego wynika praktyczność tłumika według wynalazku przy jego stosowaniu.

Zastrzeżenie patentowe.

Tłumik do muzycznych instrumentów strunowych, wykonany z dowolnego sprężystego materiału, jak np. z metalu, kauczuku, sztucznej masy chemicznej, znamieny tem, że składa się z płaskiej płytki (1) z przedłużeniem (2, 3) o zagiętych krawędziach (4), służącym do zawieszania tłumika na strunach za podstawką (7), dzięki czemu tłumik po przysunięciu go do podstawki przylega do niej płaszczyzną swej płytki (1) i tłumi dźwięki, po odsunięciu zaś od podstawki dźwięków nie tłumi.

Otton Zutter.

Aleksy Herzog.

Zastępca: Inż. J. Wyganowski,
rzecznik patentowy.

Fig. 1

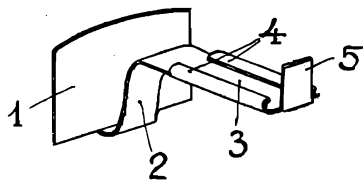

Fig. 2

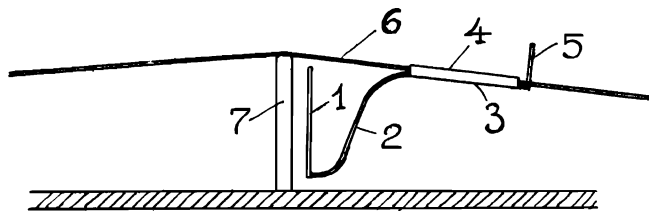

Fig. 3

